

Dosarul nr.3ra-721/2022
2-19137722-01-3ra-21072022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (V. Dodon)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, Gh. Mîra, A. Bostan)

Î N C H E I E R E

19 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vin”, în proces de restructurare, prin intermediul avocatului Tatiana Iovu,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vin”, în planul procedurii de reorganizare, împotriva Direcției Generale Administrare Fiscală a Serviciului Fiscal de Stat și a Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vin”, în proces de restructurare, s-a admis apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, s-a casat integral hotărârea din 12 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o decizie nouă prin care a fost respinsă acțiunea formulată de Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vin”, în proces de restructurare,

c o n s t a t ă :

La 22 august 2019, SA „Orhei-Vin”, în proces de restructurare, a formulat cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Generale Administrare Fiscală Centru a Serviciului Fiscal de Stat și Serviciului Fiscal de Stat solicitând anularea deciziei nr.241 din 18 iulie 2019 a Serviciului Fiscal de Stat pe marginea contestației împotriva hotărârii nr.24 din 28 iunie 2019 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale și anularea hotărârii nr.24 din 28 iunie 2019 a Direcției Generale Administrare Fiscală Centru cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale.

În motivarea acțiunii a indicat că, în procedura Direcției Generale Administrare Fiscală Centru a Serviciului Fiscal de Stat se află în examinare dezacordul asupra actului de control fiscal nr.XXXX prelungit pe formularul nr.XXXX din XXXX.

Prin decizia nr.318/78 din 18 iulie 2019 a Direcției Generale Administrare Fiscală Centru a fost prelungit termenul de examinare a cazului de încălcare fiscală invocată față de SA „Orhei-Vin”, până la moment, nefiind emisă o soluție pe marginea cazului.

Ca urmare a întocmirii actului de control fiscal menționat, de către Direcția Generală Administrare Fiscală Centru a fost emisă hotărârea nr.24 din 28 iunie 2019 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, prin care s-a dispus sechestrarea mijloacelor bănești în sumă de XXXX lei, din conturile bancare deținute de SA „Orhei-Vin”, în planul procedurii de restructurare, la situația din 28 iunie 2019, conform SIA a Serviciului Fiscal de Stat.

La 01 iulie 2019, în adresa autorității emitente a fost înaintată cerere cu privire la anularea hotărârii nr.24 din 28 iunie 2019, din motiv că se încalcă mai multe norme legale, însă, prin decizia nr.241 din 18 iulie 2019 a Serviciului Fiscal de Stat pe marginea contestației împotriva hotărârii nr.24 din 28 iunie 2019 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, s-a respins contestația și s-a menținut hotărârea contestată.

În calitate de argumente, autoritatea fiscală a indicat că, Serviciul Fiscal de Stat este în drept de a aplica măsuri de asigurare a stingerii obligațiilor fiscale, reflectate în actul de control fiscal nr. XXXX prelungit pe formularul nr.XXXX din XXX, a căror scadență a parvenit după deschiderea procedurii de restructurare față de SA „Orhei-Vin”.

Reclamantul indicat că, nu este de acord cu actele administrative enunțate supra, susținând că, sechestrarea mijloacelor bănești de către organul fiscal în sumă de XXXX de lei, contravine prevederilor legale și deciziei din 10 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău, care este obligatorie pentru toate autoritățile publice.

A indicat că, prin decizia din 10 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău, care este definitivă și irevocabilă, s-a dispus anularea sechestrelor asupra patrimoniului debitorului, precum și alte măsuri de asigurare sau de limitare a societății debitoare aplicate de alte instanțe de judecată sau de organele abilitate în acest sens și se aplică în exclusivitate numai de către instanța care a intentat procedura de insolvență.

A susținut că, Serviciul Fiscal de Stat a examinat cererea privind anularea hotărârii nr.24 din 28 iunie 2019, contrar competenței materiale și procedurii de soluționare a cererii prelabile stabilite de art.164-168 din Codul administrativ.

A arătat că, Serviciul Fiscal de Stat la examinarea din oficiu a cererii prelabile, nu a luat în considerație circumstanțele, argumentele și materialele prezentate de SA „Orhei-Vin” în dezacordul său asupra actului de control fiscal or, ultima constituie un act subsecvent și interdependent actului de control prin care s-au stabilit pretinsele încălcări fiscale.

A invocat că, cererea prelabilă urma a fi examinată de către autoritatea emitentă a hotărârii nr. 24 din 18 iunie 2019, concomitent cu dezacordul formulat asupra pretensei încălcări fiscale or, prin examinarea acesteia într-o procedură separată, SA „Orhei-Vin” a fost pusă într-o situație defavorabilă.

Conform pct. 2 subpunctul 1 al Ordinului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 379 din 15 martie 2017, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice măsuri de asigurare a stingerii obligației fiscale, în cazul emiterii deciziei asupra cazului de încălcare și neexpirării termenului de 30 de zile din data pronunțării acesteia, pe când, o decizie asupra cazului de încălcare nu a fost emisă.

Prin hotărârea din 12 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a anulat hotărârea nr.24 din 28 iunie 2019 a Direcției Generale Administrare Fiscală

Centru a Serviciului Fiscal de Stat cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale și decizia nr.241 din 18 iulie 2019 a Serviciului Fiscal de Stat pe marginea contestației împotriva hotărârii nr.24 din 28 iunie 2019.

S-a respins, ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de SA „Orhei-Vin”, în planul procedurii de reorganizare, împotriva Direcției Generale Administrare Fiscală Centru a Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea hotărârii nr.24 din 28 iunie 2019 (f.d.48, 64-69, vol.I).

La 18 martie 2020, în interiorul termenului prevăzut de art.232 din Codul administrativ, Serviciul Fiscal de Stat a declarat apel împotriva hotărârii din 12 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, ulterior la 02 iulie 2020, a prezentat motivarea apelului prin care a solicitat casarea parțială a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii în partea casată, prin care să fie menținute în vigoare actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat (f.d.51-52, 77-80, vol.I).

La 19 mai 2020, în interiorul termenului prevăzut de art.232 din Codul administrativ, SA „Orhei-Vin”, în proces de restructurare, a declarat apel împotriva hotărârii din 12 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 30 iunie 2020, a prezentat motivarea apelului, prin care a solicitat casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii, cu emiterea unei alte decizii în partea casată prin care să fie admisă integral acțiunea depusă de SA „Orhei-Vin”, în proces de reorganizare (f.d.60-61, 74-76, vol.I).

Prin decizia din 23 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins cererile de apel depuse de Serviciul Fiscal de Stat și SA „Orhei-Vin”, în proces de reorganizare (f.d.111, 112-121, vol.I).

La 29 septembrie 2020, Direcția Generală Administrare Fiscală a Serviciului Fiscal de Stat a depus recurs nemotivat, ulterior la 02 decembrie 2020, a depus recursul motivat împotriva deciziei din 23 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel cu emiterea unei decizii noi prin care să fie respinsă acțiunea depusă de SA „Orhei-Vin” (f.d.123-124, 137-140, vol.I).

Prin decizia din 24 martie 2021 a Curții Supreme de Justiție s-a casat integral decizia din 23 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d.177-184, vol.I).

Colegiul lărgit al instanței de recurs a constatat că hotărârea primei instanțe menținută de instanța de apel este contradictorie, anume fiind contradictoriu dispozitivul hotărârii instanței de judecată cu partea motivată, creând o confuzie inexplicabilă părților la proces.

Prin decizia din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vin”, în proces de restructurare, s-a admis apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, s-a casat integral hotărârea din 12 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o decizie nouă prin care a fost respinsă acțiunea formulată de Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vin”, în proces de restructurare (f.d.24, 25-37, vol.II).

În consolidarea soluției instanța de apel a reținut, ca fiind aplicabile speței, prevederile art.184 alin.(1) din Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, prin prisma căruia a constatat că Serviciul Fiscal de Stat este în drept de a aplica măsuri de

asigurare a stingerii obligațiilor fiscale, reflectate în actul de control nr.XXX prelungit pe formularul nr.XXXX din 28 iunie 2019, a căror scadență a survenit după deschiderea procedurii de restructurare față de S.A. „Orhei-Vin”.

Instanța ierarhic inferioară a menționat că, potrivit pct.2 din Ordinul IFPS nr.379 din 15 martie 2017 „Privind aprobarea formularelor cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a stingerii obligației fiscale” (în continuare Ordin) Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice măsuri de asigurare a stingerii obligației fiscale. Prin urmare, funcționarii fiscali întru exercitarea atribuțiilor de serviciu prevăzute de Codul fiscal au aplicat măsuri de asigurare a stingerii obligației fiscale conform subpunctului 4) al pct.2 din Ordinul menționat supra, deoarece a fost efectuat un control fiscal fără a fi emisă decizia asupra cazului de încălcare.

Instanța de apel a apreciat Hotărârea nr.24 din 28 iunie 2019 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale emisă de către DGAF Centru și Decizia nr.241 din 18 iulie 2019 emisă pe marginea contestației împotriva Hotărârii nr.24 din 28 iunie 2019, ca fiind emise în conformitate cu legislația în vigoare, iar argumentele invocate de SA „Orhei-Vin”, nu pot servi drept temei pentru anularea actelor administrative contestate.

În această ordine de idei, instanța ierarhic inferioară a concluzionat că cererea de chemare în judecată depusă de SA „Orhei-Vin” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ, este neîntemeiată, prin urmare, a decis rezonabil de a fi respinsă.

La 10 mai 2022, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vin”, în proces de restructurare, prin intermediul avocatului Tatiana Iovu, a depus recurs nemotivat, ulterior, la 13 iulie 2022, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții Supreme de Justiție, a depus recurs motivat împotriva hotărârii din 12 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea parțială a hotărârii instanței de fond, în partea respingerii acțiunii; casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu emiterea în partea casării hotărârii primei instanțe a unei noi hotărâri de admiterea a acțiunii integral (f.d.40-41, 46-49, vol.II).

În motivarea recursului a indicat că, instanțele ierarhic inferioare au soluționat superficial cauza și au emis hotărâri cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

În acest context, menționează că instanța de apel nu a aplicat în mod corespunzător prevederile Legii insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012 și Ordinul IFPS nr.379 din 15 martie 2017 privind aprobarea formularelor cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a stingerii obligației fiscale.

Făcând referire la prevederile art.187 alin.(1) și art.75 alin.(1) lit.d) din Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, consideră că aplicarea măsurilor asigurătorii în vederea satisfacerii creanțelor este de competența exclusivă a instanței de insolvență, dar nu a Serviciului Fiscal de Stat.

Mai notează că, în cazul din speță, nu este pus în discuție dreptul satisfacerii creanțelor, dar este pusă în discuție legalitatea aplicării măsurilor asigurătorii asupra bunurilor care fac parte din masa debitoare a societății. În acest context, face referire la prevederile art.5 alin.(2) din Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012.

Prin urmare, serviciul fiscal își poate realiza dreptul de asigurare a executării pretinselor creanțe doar cu concursul instanței de insolvență, fapt pentru care aplicarea măsurii asigurătorii prin sechestrul asupra mijloacelor bănești în sumă de XXXXXX lei din conturile bancare deținute de SA „Orhei-Vin”, în planul procedurii de restructurare, prin hotărârea nr.24 din 28 iunie 2019, este ilegală. Faptul că Serviciul Fiscal de Stat are un pretins drept de creanță în sensul art.184 alin.1) a Legii insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, nu implică și dreptul său la aplicarea măsurilor de asigurare a stingerii pretinsei obligații fiscale.

Mai consideră că argumentul instanței de apel precum că funcționarii fiscali întru exercitarea atribuțiilor de serviciu prevăzute de Codul fiscal au aplicat măsuri de asigurare a stingerii obligației fiscale conform subpunctului 4) al pct.2 din Ordinul menționat supra, deoarece a fost efectuat un control fiscal fără a fi emisă decizia asupra cazului de încălcare nu are justificare faptică, or, din conținutul hotărârii nr.24 din 28 iunie 2019 cu privire la asigurarea obligației fiscale nu rezultă un astfel de drept. Ba mai mult, prevederile subpunctului 4) al pct. 2 din Ordinul IFPS nr. 379 din 15 martie 2017 sunt aplicabile doar în cazul în care există suspiciunii că bunurile contribuabilului sau debitorului(ilor) acestuia pot fi înstrăinate până la emiterea deciziei asupra cazului. Pe când în speță, aplicarea sechestrului s-a efectuat în scopul asigurării stingerii obligației fiscale, nefiind motivată prin existența suspiciunilor de înstrăinare a bunurilor.

În final, consideră că la emiterea actului administrativ defavorabil Serviciul Fiscal de Stat nu a stabilit starea de drept și de fapt, nu a indicat temeiul legal în baza căruia a dispus aplicarea măsurii asigurătorii, nu a motivat necesitatea aplicării măsurii preventive, nu a descris succint procedura administrativă care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului.

Instanța de apel nu a verificat legalitatea actului administrativ prin prisma prevederilor art.118 alin.(1)-(3) din Codul administrativ, care condiționează legalitatea acestuia.

Conform art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art.245 alin.(1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 12 aprilie 2022, în ședință publică (f.d.24, 25-37, vol.II), însă, la materialele cauzei nu se regăsesc probe prin care s-ar confirma cu certitudine data notificării Societății pe Acțiuni „Orhei-Vin”, în proces de restructurare, dispozitivul deciziei contestate.

La 10 mai 2022, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vin”, în proces de restructurare, prin intermediul avocatului Tatiana Iovu, a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii

din 12 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea parțială a hotărârii instanței de fond, în partea respingerii acțiunii; casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu emiterea în partea casării hotărârii primei instanțe a unei noi hotărâri de admiterea a acțiunii integral (f.d.40-41, vol.II).

La 24 iunie 2022, Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vin”, în proces de restructurare, a recepționat decizia motivată a instanței de apel, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr.DS8006590553AS, anexat la materialele cauzei (f.d.45, vol.II).

La 13 iulie 2022, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții Supreme de Justiție, Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vin”, în proces de restructurare, prin intermediul avocatului Tatiana Iovu, a depus recurs motivat împotriva hotărârii din 12 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea parțială a hotărârii instanței de fond, în partea respingerii acțiunii; casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu emiterea în partea casării hotărârii primei instanțe a unei noi hotărâri de admiterea a acțiunii integral (f.d.46-49, vol.II).

Astfel, instanța de recurs constată că cererea de recurs a fost depusă cu respectarea termenului prevăzut de art.245 din Codul administrativ.

La 25 iulie 2022, în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, într-un termen rezonabil, Curtea Supremă de Justiție, a expediat în adresa Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru copia recursului motivat depus de Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vin”, în proces de restructurare, prin intermediul avocatului Tatiana Iovu, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței (f.d.52, vol.II).

La 02 august 2022, prin intermediul poștei electronice a Curții Supreme de Justiție, Serviciul Fiscal de Stat a expediat referința la cererea de recurs depusă de Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vin”, în proces de restructurare, prin intermediul avocatului Tatiana Iovu, împotriva deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând declararea recursului inadmisibil (f.d.56, vol.II).

În susținerea referinței Serviciul Fiscal de Stat a menționat că, argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural de către instanța de apel.

La 12 octombrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa recurente, reprezentată de avocatul Tatiana Iovu, copia referinței depuse de Serviciul Fiscal de Stat, pentru informare (f.d.55, vol.II).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vin”, în proces de restructurare, prin intermediul avocatului Tatiana Iovu, inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție

examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin.(2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și

de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vin”, în proces de restructurare, prin intermediul avocatului Tatiana Iovu, este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art.230, 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vin”, în proces de restructurare, prin intermediul avocatului Tatiana Iovu, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecători

Iurie Bejenaru

Aliona Miron